

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

ב"ל 32363-08-19

1 09 ינואר 2022
2

לפני:
כב' השופט אורן שגב

נס א.ט. בע"מ
ע"י ב"כ: עו"ד יפית מנגל

התובעת

-

המוסד לביטוח לאומי
ע"י ב"כ: עו"ד שירלי וינגרטן צ'רניקר

הנתבע

3
4

פסק דין

5

6 השאלה בה עלי להכריע בתיק זה, כפי שנוסחה בהחלטת בית הדין מיום 18.12.19, היא
7 האם יש להורות על ביטול קביעת חוב שנקבעה לתובעת במסגרת ביקורת ניכויים
8 בשנים 2005-2007 וכתוצאה מכך על השבת סכומים ששולמו וכן, האם יש מקום לסלק
9 את התביעה על הסף בשל שיהוי והתיישנות.

10

11

הרקע העובדתי בתמצית

12 1. התובעת היא חברה ישראלית אשר רכשה בשנת 1999 שש חברות והעניקה
13 לעובדי חברות אלה (להלן – **החברות הבנות**) אופציות לרכישת מניותיה. בשל
14 המצב המשפטי ששרר באותה עת בנוגע לסעיף 102 לפקודת מס הכנסה [נוסח
15 חדש] (להלן – **סעיף 102 הישן ו-פקודת מס הכנסה**, בהתאמה), פנתה התובעת
16 לרשויות מס הכנסה על מנת להסדיר את היבט המיסוי של תוכנית האופציות.
17 בחודש 07/2000 ניתן הסדר מיסוי מטעם נציבות מס הכנסה ביחס לתכנית
18 הקצאת אופציות. במסגרת הסדר זה, הוקצו לעובדי 6 החברות הבנות אופציות
19 בחברה האם – התובעת. הסדר מקדמי זה (PRE RULING) נודע בכינויו מסלול
20 "ליד 102" ולפיו יראו כל רווח של העובד מהאופציות שהוקצו או בגינן **תוספת**
21 **להכנסתו של העובד מעבודה שהופקה ונצמחה בישראל**, אשר תמוסה בהתאם
22 לשיעור המס השולי של העובד (להלן – **ההסדר עם רשות המס**). אין חולק, כי
23 התובעת קיבלה את ההסדר ונהגה על פיו.

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

ב"ל 19-08-32363

1 .2. לטענת התובעת, האופציות שהוענקו לעובדי החברות הבנות פטורות מתשלום
2 דמי ביטוח, שכן מדובר בהכנסה הונית, בהתאם להוראתו של סעיף 102 הישן.
3

טענות התובעת

4
5 .3. אין מקור נורמטיבי המאפשר לנתבע בנסיבותיו של תיק זה לגבות דמי ביטוח
6 על מימוש האופציות שהוקצו על פי מנגנון הקצאה בהתאם לסעיף 102 לפקודת
7 מס הכנסה בנוסחו הישן, בין אם ההקצאה היתה במסלול 102 או במסלול "ליד
8 102". החלטה של רשות שלטונית אחת אינה יכולה ליצור סמכות "יש מאין"
9 לרשות אחרת לגבות תשלומי חובה בהיעדר מקור חוקי מכוחו היא פועלת.

10 .4. האישור המקדמי (PRE RULING) שניתן לתובעת אינו בגדר הסכם פשרה אלא
11 אישור שהיווה תנאי להחלפת האופציות.

12 .5. לצורך סיווג הכנסה, אין שוני רלוונטי בין שני המסלולים ואותו מנגנון מתקיים
13 לגבי שניהם. כך או כך, אין הצדקה לחייב תוצאת מיסוי הפוכה ביחס למסלולים
14 אלה ויש להכיל במקרה זה את הלכת לפיד כלשונה.

15 .6. באשר לטענת השיהוי וההתיישנות, היה זה הנתבע אשר הציע כי הצדדים ימתינו
16 עד להכרעה שיפוטית במחלוקת שנדונה באותה עת בעניין אורמת בבית הדין
17 האזורי לעבודה ולאחר מכן בבית הדין הארצי. עם פרסום פסק הדין של בית
18 הדין הארצי, התבצעה פנייה אל הנתבע מטעם ב"כ התובעת והנתבע השיב כי
19 אין להחיל את הלכת אורמת על מקרה זה. עם דחיית הדרישה ולאחר מכתב
20 התראה שלא נענה, הוגשה התביעה.

21 .7. האופציות מומשו בשנים 2005-2007, ולא כנטען ע"י הנתבע. בשנת 2000 ניתן
22 האישור להחלפת האופציות. מאז דרישת ההשבה של דמי הביטוח שהתובעת
23 שילמה בגין מימוש האופציות בשנים 2005-2007 ועד להגשת התביעה, הנתבע
24 מעולם לא כפר בעובדות הבסיס שהיוו את הקרקע לדרישת ההשבה.

25 .8. הנתבע לא הגיש תצהיר או תעודת עובד ציבור לתמיכה בטענותיו העובדתיות או
26 המשפטיות. יש לזקוף עניין זה לחובתו, שכן היה יכול לזמן לעדות את הגורם
27 המקצועי בתחום האופציות במס הכנסה.

28 .9. התצהיר מטעם התובעת הוגש מטעם מי שמשמשת מזה כ-12 שנה כמנהלת שכר
29 בתובעת, ובידיעתה נתונים על אודות מצבת כוח האדם בחרה ובחברות הבנות,

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

ב"ל 32363-08-19

- 1 תלושי שכר וכו'. באשר לאירועים משנת 2000 בהן העדה הנ"ל לא נכחה, מדובר
2 בחברה ציבורית שהמידע על אודותיה כמו אופן הקמתה באמצעות רכישת
3 חברות ומיזוגן לחברה אחת, הוא מידע ידוע לכל ומופיע בכל דוחותיה לרשויות
4 המס ובפרסומים בעיתונות הכלכלית.
- 5 10. הקצאת האופציות בעניין אורמת היה במסלול מובהק של "ליד 102", שכן
6 המניות הוקצו ע"י החברה האם לחברה הבת.
- 7 11. התובעת מעולם לא הגדירה את עצמה כחברה אם אלא כ"חברה מאוחדת"
8 וגרסת הנתבע, לפיה האופציות הוקצו לחברות בנות אינה עולה בקנה אחד עם
9 הגיונם של הדברים, שכן החברות שנרכשו חוסלו ובוטלו גם במרשמי רשם
10 החברות עם השלמת המיזוג.
- 11 12. התובעת הציגה תלושי שכר כראיה לכך שעובדי החברות הבנות הועסקו ישירות
12 ע"י התובעת בשלב מימוש האופציות, וראיה זו לא נסתרה.
- 13 13. האישור שנתבקש מרשות המסים התחייב כתנאי מקדמי שמבקש כל מעסיק
14 שהחליט להקצות אופציות לעובדים שכירים.
- 15 14. באשר להסדר המס, אין המדובר בהסכם פשרה, כי אם בכפיית עמדת המדינה
16 על נישומים בין במסלול של 102 ובין במסלול "ליד 102". כך או כך, הסדרים
17 דומים בוטלו ע"י בית המשפט העליון בהלכת לפיד. לחילופין, גם אם ייקבע
18 שמדובר בהסכם שנכרת בין שני הצדדים, הרי מדובר על הסכם שנכרת תוך
19 הסתמכות על טעות שבדין ולכן ניתן לבטלו וכך גם קבע בית המשפט העליון
20 בע"א 7727/10 מדינת ישראל נ' איתמר מחלב (16.10.12).
- 21 15. אין בעובדה שהתובעת לא הגישה ערעור על הסדר המס כדי להצדיק הנצחת
22 עיוות וממילא הנתבע לא היה צד להסכם והוא כפוף אך ורק לגדרי הסמכות
23 הקבועים בחוק הביטוח הלאומי. לפסקי הדין שהנתבע נסמך עליהם, אין
24 רלוונטיות למקרה זה.
- 25
- 26 **טענות הנתבע**
- 27 16. הנתבע הקדים וטען כי התביעה דנן הוגשה שלא על פי המועדים הקבועים בדין
28 ועל כן דינה מחיקה מחמת התיישנות. ביתר פירוט, טען, כי התביעה לבית הדין
29 הוגשה ב-08/2019, בעוד שמכתב הדחיה מטעם הנתבע נושא תאריך 12.06.11.

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

ב"ל 19-08-32363

- 1 תקנה 1(ב) לתקנות הביטוח הלאומי (מועדים להגשת תובענות), התש"ל-1969
2 קובעת כי תובענה לבית הדין כנגד החלטת המוסד תוגש בתוך 12 חודשים מיום
3 מסירת ההודעה. עוד טען, כי חליפת מכתבים בינו לבין התובעת במועד שלאחר
4 הודעת הדחייה, אינה עוצרת את מרוץ ההתיישנות.
- 5 17. הנתבע גם העלה טענת שיהוי והטעים, כי האופציות מושא המחלוקת מומשו
6 כבר בשנת 2000, בעוד שהפנייה לנתבע התבצעה בשנת 2011.
- 7 18. לגופו של עניין, התביעה דן מהווה הלכה למעשה תקיפה עקיפה של הסכם
8 המיסוי העומדת ביסוד הקצאת האופציות. אין חולק כי התובעת פנתה
9 מיוזמתה למס הכנסה, קיבלה את האישור המקדמי ככתבו וכלשונו ולא ערערה
10 עליו, וכעת היא מנסה לחזור ממנו בתקיפה עקיפה את מול הנתבע. ככל שלטענת
11 התובעת, חל על הסדר ההקצאה האמור בסעיף 102 הישן, מדוע ראתה התובעת
12 צורך לפנות לשלטונות המס בבקשה לאישור מקדמי ולא יישמה את הדין ככתבו
13 וכלשונו לשיטתה?
- 14 19. אין להחיל במקרה זה את הלכת לפיד, שכן הקצאת האופציות על ידי התובעת
15 לעובדי החברות הבנות שלה לא התבצעה מכוח סעיף 102 לפקודה, כי אם מכוח
16 החלטת מיסוי הידועה בשם "ליד 102", אשר ביחס אליה אין להחיל את ההלכה
17 הלכת לפיד. יש לערוך הבחנה בין מסלול 102 "טהור" לבין מסלול "ליד 102",
18 שהנם הסדרים שונים בתכלית, המחייבים החלתו של דין שונה ביחס להכנסות
19 מכוחם. מסלול "ליד 102" מבטא הסדר פשרה מיוחד של רשות המסיים, שקבע
20 בצורה מפורשת כי שעה שמדובר בהקצאת מניות או אופציות בחברה שאינה
21 המעסיק עצמו, כי אם בין חברה אם לחברה בת, תיחשבנה כהכנסה מעבודה. כל
22 זאת, לעומת לשונו העמומה של סעיף 102 הישן, ביחס אליו ישנה תחולה להלכת
23 לפיד, הקובעת כי הקצאת אופציות לעובד הנה בגדר הכנסה הונית.
- 24 20. במקרה דן מדובר בהחלטת מיסוי שאינה עמומה מלכתחילה, ואשר במסגרתה
25 הקצאת אופציות לעובדים היא בגדר הכנסת עבודה מובהקת. לשון אחר,
26 ההקצאה לא נעשתה לפי סעיף 102 הישן אלא במסגרת החלטת מיסוי "ליד
27 102", ואין מקום להחיל על הקצאת האופציות שביצעה התובעת את הלכת
28 לפיד.
- 29 21. ראיה לכך היא נוסחה החד משמעית של החלטת המיסוי בעניינה של התובעת,
30 מיום 03.07.2000, אשר קבעה, בין היתר, כי יראו כל רווח של העובד

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

ב"ל 19-08-32363

- 1 ממניות/אופציות שהוקצו או בגינן כתוספת להכנסתו מעבודה שהופקה ונצמחה
2 בישראל, אשר תמוסה בהתאם לשיעור המס השולי של העובד.
- 3 22. חיזוק נוסף לכך ניתן למצוא בתכלית של מסלול 102 בנוסחו הישן, כפי שעמד
4 עליו בית המשפט העליון בהלכת לפיד, שם נפסק לשיטת תגמול באמצעות
5 הענקת אופציות יתרוונות שונים, ובין היתר, הקלה על מצב הנזילות של החברה
6 המעסיקה, הידוק הקשר בין העובד לבין החברה ויצירת זיקה ישירה בין תפקודו
7 של העובד לבין התגמול שהוא מקבל; יצירת הזדהות של העובד עם מקום
8 עבודתו לאורך שנים על ידי עידודו לקחת חלק בהון החברה ושיתופו בהצלחתה.
- 9 23. במקרה דנן, הקצאת האופציות של החברה האם נעשתה לעובדי החברות הבנות
10 ואין זהות כלכלית בין אופציות בחברה בת לבין אופציות בחברה אם וגם לא
11 מתקיים הרציונל של הידוק הקשר בין העובדים לבין מקום עבודתם. זו הסיבה
12 שמלכתחילה התובעת נותבה למסלול "ליד 102" ולא למסלול 102 כנוסחו אז.
- 13 24. תכליתו של מסלול 102 בנוסחו עובר לתיקון, אשר הדריכה את הלכת לפיד
14 בקביעתה כי הקצאת מניות במסלול זה הנה הונית, שונה מתכלית מסלול "ליד
15 102", שבהתאם לה נוסחה החלטת המיסוי, ואשר קבעה כי מדובר בהכנסה
16 מעבודה, על כל המשתמע מכך.
- 17 25. בהתאם להלכה הנוהגת, הטבות מס הן חריג ויש לפרשן לפי לשונן ותכליתן,
18 מבלי להרחיב את גדר ההטבות מעבר למה שכיוון המחוקק, וזאת מתוך
19 העיקרון שהטבת מס לנישום אחד, מהווה בהכרח הכבדת נטל המס על נישומים
20 אחרים (ע"מ 589-04 אריאלה שחר ואח' נ' מס הכנסה (03.04.12)). בהתאם לפסיקה
21 זו, אין מקום לאפשר לתובעת ליישם את סעיף 102 הישן על החלטת מיסוי
22 שניתנה ביחס למסלול "ליד 102" לפקודת מס הכנסה.
- 23 26. משעה שהתובעת לא ערערה על החלטת המיסוי שניתנה בעניינה, ושמוכה
24 הוקצו האופציות הנדונות, הרי שמדובר בהחלטה חלוטה ואין לתובעת הזכות
25 היום לתקוף אותה בתקיפה, גם לא בתקיפה עקיפה.
- 26 27. בנוסף, בהתאם להלכה הנוהגת, צד להחלטת מיסוי אינו יכול להשתחרר ממנו
27 חד צדדית או להתכחש אליו בדיעבד (ה"פ 296/07 דורפמן מני נ' פקיד שומה רחובות
28 (28.05.08)). באופן דומה, פסק בית המשפט העליון כי עובד אינו יכול להשתחרר
29 מהסכם מיסוי באופן אוטומטי לאחר שבחר ליישם אותו בפועל (ע"א 1804/05
30 אלוני נ' פקיד שומה כפר סבא (31.01.08)).

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

ב"ל 32363-08-19

דיון והכרעה

- 1
2
3 28. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים, באתי לכלל מסקנה כי דין התביעה
4 להידחות, ולהלן נימוקיי.
5 29. על מנת להטיב להבין את הרקע לטענות הצדדים, אתייחס להלן בקצרה למסד
6 המשפטי הרלוונטי לענייננו.
7 30. כידוע, המקור הנורמטיבי לגביית דמי ביטוח קבוע בסעיף 344(א) לחוק הביטוח
8 הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה-1995 (להלן – **החוק**), הקובע כי הכנסות עובד
9 שכיר, החייבות בדמי ביטוח, הן הכנסות המוגדרות בסעיף 2(2) לפקודת מס
10 הכנסה. הכוונה היא להשתכרות או רווח מעבודה, כל טובת הנאה או קצובה
11 שניתנו לעובד ממעסיקו, תשלומים שניתנו לעובד לכיסוי הוצאותיו כגון:
12 החזקת רכב או טלפון, נסיעות לחו"ל או רכישת ספרות מקצועית או ביגוד,
13 למעט תשלומים כאמור המותרים לעובד כהוצאה; בנוסף, שוויו של שימוש
14 ברכב או בטלפון נייד שהועמד לרשות העובד.
15 31. לשון אחר, הכנסה חייבת בדמי ביטוח לאומי היא כל טובת הנאה בעלת ערך
16 כלכלי אשר צמחה לעובד מקיום יחסי העבודה עם מעסיקו, לרבות רווח
17 המתקבל שלא במישרין, דוגמת אופציות. הרציונל לכך ברור – מניעת שחיקה
18 של בסיס המס בדרך של הענקת טובות הנאה בעין לעובד כתחליף לתשלום שכר
19 במזומן.
20 32. שני הצדדים סמכו את טיעוניהם, בין היתר, על פסיקת בית המשפט העליון, בית
21 הדין הארצי לעבודה ובתי המשפט המחוזיים. בעיקר, ניתנה התייחסות ל-2
22 פסקי דין. הראשון – ע"א 6159/05 פקיד השומה תל אביב נ' לפיד (31.12.08) (להלן
23 – **הלכת לפיד**); והשני – עב"ל 3393-10-15 המוסד לביטוח לאומי נ' אורמת
24 בע"מ (12.06.18) (להלן – **הלכת אורמת**).
25 33. יצוין, בתמצית, כי הלכת לפיד קבעה כי אופציות שהוענקו לעובדיהן של חברות
26 במסגרת מימוש אופציות על פי סעיף 102 הישן לפקודת מס הכנסה, נחשבות
27 הכנסה במישור ההוני, ובתור שכאלה פטורות מתשלום דמי ביטוח; כ-10 שנים
28 לאחר מכן נפסק בעניין אורמת, כי הלכת לפיד תחול ממרץ 2005, המועד בו בית
29 המשפט המחוזי הכריע בסוגיה.
30

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

ב"ל 32363-08-19

אשר לענייננו

- 1
- 2 34. התובעת הגישה מטעמה את תצהירה של הגב' אילנה סוסיאל, אלא שבשלב
- 3 מוקדם בעדותה, הסתבר כי היא אינה בקיאה בעובדות המקרה, שכן בזמנים
- 4 הרלוונטיים לתובענה, היא כלל לא הועסקה בתובעת, וממילא לא היתה מעורבת
- 5 במגעים שנוהלו בינה לבין רשויות המס.
- 6 35. משכך, לא מצאתי כי תצהירה הרים תרומה כלשהי לתביעה במישור הראייתי.
- 7 יש לתמוה מדוע התובעת לא ראתה לנכון להביא לעדות גורם שהיה מעורה
- 8 בפרטים בזמנים הרלוונטיים. תמיהה זו גוברת במיוחד לנוכח ריבוי טענותיה
- 9 העובדתיות של התובעת בנוגע לקשר שבין התובעת לבין 6 החברות הבנות,
- 10 בזמנים הרלוונטיים, ואין בידי לקבל את טענת התובעת בהקשר זה, לפיה
- 11 משמדובר בחברה ציבורית, כל הפרטים הרלוונטיים הנם בבחינת ידיעה
- 12 שיפוטית. כך גם אין בידי לקבל את הטענה כי ניתן להוציא מתלושי השכר
- 13 מסקנות כאלה ואחרות בנוגע לעובדים שקיבלו אופציות, וזאת מכוח ההלכה
- 14 שהתלושים מהווים ראיה לכאורה לנכונות האמור בהם. התביעה הוגשה ע"י
- 15 התובעת ונטל ההוכחה מוטל עליה. מתבקש מכך, כי גם נטל הבאת הראיות
- 16 מוטל עליה, והיא לא עמדה בנטלים אלה. מטעמים השמורים עמה, לא הובא
- 17 לעדות ולו גורם אחד שהיה מעורב בזמן אמת בהליך חלוקת האופציות ואף לא
- 18 נטען בשלב כלשהו כי קיימת או היתה קיימת מניעה לעשות כן.
- 19 36. הנתבע מאידך, שכלפיו נטען, כי לא טרח להביא תצהיר או תעודת עובד ציבור,
- 20 לא נדרש לכך וזאת מן הטעם שהוא מחזיק בטענות משפטיות כנגד חלותה של
- 21 הלכת לפיד על המקרה שלפנינו.
- 22 37. עוד מקובלת עלי טענת הנתבע, כי במהותה, התביעה דגן היא תקיפה עקיפה
- 23 ומאוחרת של הסדר מיסוי לעניין הקצאת אופציות שהתובעת נהגה על פיו לפני
- 24 שנים רבות. חזקה על התובעת והדבר מתיישב גם עם שורת ההיגיון ולא נסתר,
- 25 שלקראת מהלך ההקצאה, במהלכו ולאחריו, היא היתה מיוצגת משפטית
- 26 וחשבונאית. מכאן, מתבקשת המסקנה, כי התובעת לא השיגה ולא הלינה על
- 27 ההסדר בזמן אמת ונהגה על פיו ללא כל טרוניה, מתוך הכרה בו ומתוך קבלתו
- 28 ככתבו וכלשונו, ולא מתוך אונס או כורח.
- 29 38. בקשת התובעת במסגרת הליך זה לשנות סדרי עולם באופן שלעניין החבות
- 30 הנטענת בדמי ביטוח, יש לראות את הקצאת האופציות כהכנסה הונית ולא

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

ב"ל 32363-08-19

- 1 פירותית, אשר אינה חייבת בדמי ביטוח, חותרת תחת יסודותיה של אותה
2 הסכמה, וזאת אין לאפשר. ראו לעניין זה את פסיקתו של בית הדין הארצי
3 בעב"ל 57587-03-19 המוסד לביטוח לאומי נ' מגן דוד אדום ו-3 אח' (24.08.20) (להלן
4 – **הלכת מד"א**), שם נקבע, כי מטעמים של מדיניות שיפוטית, חייב בדמי ביטוח
5 אינו יכול להתכחש להסכם פשרה שנחתם עם מס הכנסה, וזאת במישור
6 היחסים עם הנתבע.
- 7 39. לא נעלמה מעיניי טענת התובעת, הנכונה כשלעצמה, כי במקרה דנן אין מדובר
8 בהסכם פשרה כי אם בקביעה חד צדדית של רשות המסים במסגרת קביעה
9 מוקדמת (PRE RULING). יחד עם זאת, אין חולק, כי הסדר זה לא נתקף בשעתו
10 ע"י התובעת והיא נהגה על פיו. קבלת עמדת התובעת תוביל אפוא למצב כאוטי,
11 לפיו החלטת מיסוי שניתנה והתקבלה ע"י נישום, ואשר מגדירה הכנסה מסוימת
12 כהכנסת עבודה, תצמיח לתובעת בדיעבד הטבת מס, ללא התייחסות מפורשת
13 לכך, כמתחייב. במקרה דנן, משהוחלט ע"י רשויות המס, כי מדובר בהכנסה
14 פירותית של עובדים, הוכר הדבר אוטומטית כהוצאה מוכרת ומותרת בניכוי
15 לתובעת. שינוי ההגדרה היום, להכנסה הונית, תחייב הסדר מיסוי שונה, לפיו
16 אין מדובר בהוצאה מוכרת, דבר שמוביל מניה וביה לכפל הטבה (לעובדים
17 ולחברה כאחד), בניגוד להסדרים הקבועים בחוק.
- 18 40. כאמור לעיל ולסיכום חלק זה, הואיל ולא הוגשה כל התנגדות להסדר המיסוי
19 שהוצע בשעתו והתובעת פעלה על פיו ואף נהנתה מנפקות הקביעה במישור חיוב
20 במס ביחס לעובדים וביחס אליה, יש לראות את ההסדר כהסדר מוסכם,
21 ובהתאם לסעיף 158ג(ה) לפקודת מס הכנסה, לא ניתן לערער עליו ומקובלת עלי
22 טענתו העקרונית של הנתבע, לפיה אין לקבל מצב בו אותו גורם טוען טענות
23 מנוגדות כלפי רשויות שונות.
- 24 41. נזכיר מושכלות ראשונים: קביעת הנתבע נסמכת על ההסדר שהושג בין התובעת
25 לבין רשות המסים. למעשה קיים כאן הסדר משולש, לפיו הנתבע מכפיף את
26 עצמו להסדר שמלכתחילה הוא לא צד לו, על ההשלכות הנובעות מכך. לפיכך,
27 הואיל והתובעת הגיעה להסדר עם מס הכנסה וקיבלה את סיווג האופציות
28 כשכר עבודה, ואף נהנתה מסיווג זה כהוצאה מוכרת, אין לקבל את טענותיה
29 כיום שעומדות בסתירה לבסיס ההסכם לעניין סיווג האופציות. התוצאה של
30 קבלת עמדת התובעת היא יצירת אנומליה שאינה מוכרת בדין: הכנסה שמוכרת

בית הדין האזורי לעבודה תל אביב

ב"ל 19-08-32363

- 1 כפירותית לצורכי מס הכנסה ובה בעת מוכרת כהונית לצורך דמי ביטוח לאומי.
2 כל מסלול ויתרוניתו. כל מסלול וחסרוניתו, ולא הוכח כי הסדר המס עם רשות
3 המסים נכפה על התובעת בניגוד לרצונה ובוודאי שלא בניגוד לדין. מסקנה זו
4 מובילה אותי לקבל את טענתו המשפטית של הנתבע, לפיה הלכת לפיד לא חלה
5 מן הטעם שלא הוחל על התובעת סעיף 102 הישן וההקצאה בוצעה בהתאם
6 להסדר. הוא הדין ביחס להלכת אורמת, שם דובר בפירוש על עובדי החברה
7 המקצה ולא על עובדי חברות בנות.
8 42. עוד אציין, כי לא מצאתי בסיס עובדתי או משפטי לטענת התובעת, לפיה ההסדר
9 נגוע באי חוקיות, ולמותר לציין, כי אילו התובעת סברה כך בזמן אמת, חזקה
10 על יועציה המשפטיים שהיו מנחים אותה להגיש תובענה מתאימה מול בעל הדין
11 הרלוונטי.
12 43. משראיתי לדחות את התביעה לגופה, לא מצאתי לנכון להיכנס לעובי הקורה
13 בטענת ההתיישנות והשיהוי.

אחרית דבר

- 14
15
16 44. לאור האמור לעיל, התביעה נדחית.
17 45. התובעת תישא בהוצאות הנתבע בסך 6,000 ₪ לתשלום בתוך 30 יום מהיום.

18
19 ניתן היום, ז' שבט תשפ"ב, (09 ינואר 2022), בהעדר הצדדים ויישלח אליהם.

20
21
22
23
24
25
26
27
28

אורן שגב, שופט